

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานโครงการส่งเสริมการเกษตร 2539 ได้แก่ นักวิชาการเกษตร นักวิชาการเconกิจเกษตร เจ้าหน้าที่บริหารงานการเกษตร และเจ้าพนักงานการเกษตร ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน จำนวน 168 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากโครงการที่กรมส่งเสริมการเกษตร ได้กำหนดประเมินการวัดผลสัมฤทธิ์โครงการ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ งานส่งเสริมและเผยแพร่ งานส่งเสริมกลุ่มอาชีพการเกษตร และงานส่งเสริมการจัดไว่น้ำตัวอย่าง ในหนึ่งโครงการมีผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานโครงการ จำนวน 3 คน ในแต่ละจังหวัดมี 3 โครงการเท่ากัน ซึ่งสามารถเลือกตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่จังหวัด ได้จังหวัดละ 9 คน ดังนั้นในภาคเหนือตอนบนซึ่งมี 8 จังหวัด สามารถสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารึว่า ได้จำนวน 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย คำถามแบบปิด และคำถามแบบเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของผู้รับการนิเทศ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความรู้ความสามารถของผู้นิเทศ ประกอบด้วย ข้อคำถามเชิงบวก ตามแนวคำถามแบบ Likert Scale จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินการนิเทศ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก และข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา จำนวน 8 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวก

ตอนที่ 5 คำตามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเกษตร มีจำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 6 คำตามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ประโยชน์จาก การนิเทศ มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 7 คำตามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ

การทดสอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไข เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ทำการทดสอบเพื่อหารความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดนอกเขตพื้นที่ที่ศึกษา แต่เป็นพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับพื้นที่จริง จำนวน 20 คน คือ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร 6 คน จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 7 คน และจังหวัดตาก จำนวน 7 คน แล้วนำแบบสอบถามไปคำนวนหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการ Split - half method แบบข้อคู่ข้อคี่ สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 และ 4 จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปประมาณผลทางสถิติเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสหสมัพน์ของเพียรสัน ได้ค่าสหสมัพน์เท่ากับ 0.89, 0.84 และ 0.94 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ และได้ปรับปรุงการใช้ข้อความเพื่อความถูกต้องก่อนการนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมนิเทศ

1.1 ผู้วิจัยออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และให้เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดเป็นผู้กรอกแบบสอบถาม และรอเก็บแบบสอบถามเมื่อกรอกข้อมูลเสร็จ หรือให้เจ้า

หน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดส่งแบบสอบถามกลับมาให้แก่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ในกรณีที่กรอกข้อมูลไม่เสร็จ

1.2 หลังจากการเก็บข้อมูล จำนวน 72 ชุด ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 69 ชุด หรือ 95.8 % เนื่องจากมีผู้โดยทั่วไปติดภาระหนักจำนวน 3 ราย ทำให้ไม่สามารถตอบแบบสอบถามตามได้ โดยแบบสอบถามที่ได้รับคืน แยกตามรายจังหวัดดังนี้

จังหวัด	แบบสอบถามที่ได้รับคืน (ชุด)
1. เชียงราย	9
2. เชียงใหม่	9
3. น่าน	9
4. พะเยา	8
5. แม่ฮ่องสอน	8
7. ลำพูน	9
8. ลำปาง	9
รวม	69 ชุด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ โดยการรวบรวมเอกสารสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้อง และจัดระเบียบของข้อมูลเรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสถิติสำหรับจุลเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science, SPSS)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้รับการนิเทศ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตระดับการผลิตในการทำงาน ใช้คำว่าอัตรา (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum)

2. การวัดความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศต่อความรู้ความสามารถของผู้นิเทศ ความคิดเห็นต่อการดำเนินการนิเทศ และความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา ซึ่งใช้มาตราวัดแบบ Likert scale วัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5
เห็นด้วย	ให้คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1

ข้อความเชิงลบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3
เห็นด้วย	ให้คะแนน 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1

การนำคะแนนดังกล่าวไปใช้อธิบายความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศ ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ซึ่งสามารถคำนวณแบ่งช่วงระดับความคิดเห็น เป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว นำมาจัดระดับเพื่อแปลความหมายของความคิดเห็นของผู้รับการนิเทศต่อความรู้ความสามารถของผู้นิเทศ การดำเนินการนิเทศ และการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	ผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นระดับดีที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	ผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	ผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	ผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	ผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นระดับไม่ดีที่สุด

3. การวัดความรู้ของผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเกษตร ลักษณะของข้อความมี 2 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อความ ให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า ถูกต้อง หรือ ผิด โดยการให้คะแนน ถ้าตอบได้ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ดังนั้น คะแนนสูงสุดที่ผู้ตอบจะได้คือ 10 คะแนน และต่ำสุดคือ 0 คะแนน นำคะแนนไปเทียบเป็นค่า ร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) หลังจากนั้นนำมาแบ่งความรู้เป็น 3 ระดับ คือ

$< \frac{-(X-S.D)}{(X-S.D)-(X+S.D)}$	ผู้รับการนิเทศมีความรู้ต่ำ
$\frac{(X-S.D)}{(X-S.D)-(X+S.D)}$	ผู้รับการนิเทศมีความรู้ปานกลาง
$> \frac{(X+S.D)}{(X+S.D)}$	ผู้รับการนิเทศมีความรู้สูง และได้คำนวณคะแนนนำมาจัดระดับความรู้ ดังนี้
คะแนน $<$ ร้อยละ 61.37	ผู้รับการนิเทศมีความรู้ต่ำ
คะแนน ร้อยละ 61.37 - 84.71	ผู้รับการนิเทศมีความรู้ปานกลาง
คะแนน $>$ ร้อยละ 84.71	ผู้รับการนิเทศมีความรู้สูง

4. การวัดการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการนิเทศ วัดการนำผลการนิเทศไปใช้ประโยชน์ โดยให้ผู้ตอบเลือกว่ามีการนำผลการนิเทศไปใช้ประโยชน์มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

การนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ให้คะแนน	5
การนำไปใช้ประโยชน์มาก ให้คะแนน	4
การนำไปใช้ประโยชน์ปานกลาง ให้คะแนน	3
การนำไปใช้ประโยชน์น้อย ให้คะแนน	2
การนำไปใช้ประโยชน์น้อยที่สุด ให้คะแนน	1

จำนวนคำถามมี 3 ข้อความ ดังนั้น คะแนนสูงสุดที่ผู้ตอบจะได้คือ 15 คะแนน และต่ำสุด คือ 3 คะแนน นำคะแนนไปเทียบเป็นค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) หลังจากนั้นนำมาแบ่งระดับการประยุกต์ใช้ประโยชน์เป็น 3 ระดับ คือ

$< \frac{-(X-S.D)}{(X-S.D)-(X+S.D)}$	การนำไปใช้ประโยชน์น้อย
$\frac{(X-S.D)}{(X-S.D)-(X+S.D)}$	การนำไปใช้ประโยชน์ปานกลาง
$> \frac{(X+S.D)}{(X+S.D)}$	การนำไปใช้ประโยชน์มาก

การนำคะแนนไปใช้เชิงการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการนิเทศงาน ผู้วิจัยได้คำนวณ คะแนนนำมาจัดระดับ ดังนี้

คะแนน < ร้อยละ 65.42

การนำไปใช้ประโยชน์น้อย

คะแนน ร้อยละ 65.42 - 91.68

การนำไปใช้ประโยชน์ปานกลาง

คะแนน > ร้อยละ 91.68

การนำไปใช้ประโยชน์มาก

5. การวัดประสิทธิผลในการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตร โดยนำคะแนนความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเกษตรและการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการนิเทศไปเทียบเป็นค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) หลังจากนั้นนำมาแบ่งระดับประสิทธิผลเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนน < ร้อยละ 66.80 ประสิทธิผลในการนิเทศการส่งเสริมการเกษตรต่ำ

คะแนน ร้อยละ 66.80 - 84.08 ประสิทธิผลในการนิเทศการส่งเสริมการเกษตร
ปานกลาง

คะแนน > ร้อยละ 84.08 ประสิทธิผลในการนิเทศการส่งเสริมการเกษตรสูง

6. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression) วิธี Stepwise Regression เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังสมการต่อไปนี้

$$\text{โดย } Y = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + b_3 x_3 + \dots + b_n x_n$$

b_0 = ค่าคงที่
 $b_1 \dots b_7$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม

x_1 = อายุ

x_2 = ระดับการศึกษา

x_3 = ระดับตำแหน่ง

x_4 = ประสบการณ์ในการทำงาน

x_5 = ความคิดเห็นต่อความรู้ความสามารถของผู้นิเทศ

x_6 = ความคิดเห็นต่อการดำเนินการนิเทศ

x_7 = ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา

ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามได้ 3 สมการ ดังนี้

$$1. Y_1 = b_{10} + b_{11} x_1 + b_{12} x_2 + b_{13} x_3 + b_{14} x_4 + b_{15} x_5 + b_{16} x_6 + b_{17} x_7$$

โดย Y_1 = ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเกษตร

b_{10} = ค่าคงที่

$b_{11} \dots b_{17}$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

แต่ละตัวกับตัวแปรตาม

$$2. Y_2 = b_{20} + b_{21} x_1 + b_{22} x_2 + b_{23} x_3 + b_{24} x_4 + b_{25} x_5 + b_{26} x_6 + b_{27} x_7$$

โดย Y_2 = การประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการนิเทศ

b_{20} = ค่าคงที่

$b_{21} \dots b_{27}$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่

ละตัวกับตัวแปรตาม

$$3. Y_T = b_{10} + b_{11} x_1 + b_{12} x_2 + b_{13} x_3 + b_{14} x_4 + b_{15} x_5 + b_{16} x_6 + b_{17} x_7$$

โดย Y_T = $Y_1 + Y_2$

Y_T = ประสิทธิผลในการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตร

b_{10} = ค่าคงที่

$b_{11} \dots b_{17}$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ
แต่ละตัวกับตัวแปรตาม